

پایداری اجتماعی و نقش آن در توسعه پایدار شهری

مطالعه موردی: قائم شهر

یوسف قادرپور^{۱*}، محمد رضا اراسته^۲، علی گودرزی^۳، محمد حاتمی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد قزوین Yousefghaderpour1986@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد قزوین mohamadreza.arasteh@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد قزوین ali.gudarzi2002@gmail.com

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد قزوین m_haatami@yahoo.com

چکیده

با رشد و گسترش بی رویه شهرها، تنزل سطح کیفیت زندگی انسانها و ایجاد مسایل و مشکلات مختلف در زمینه شهرنشینی نظریه توسعه پایدار را برای اولین بار در کمیسیون جهانی توسعه و محیط زیست WCED مطرح کرد. با مطرح شدن این نظریه در مقیاس جهانی، مشکلات اجرایی در نیل به این نوع توسعه در جوامع مختلف به خصوص در زمینه ی مباحث اجتماعی پدیدار گشت که مشکل اصلی آن عدم توجه به ویژگیهای محلی و بومی هر محدوده بوده است. بدین منظور توسعه پایدار جهتی مطرح گردید که در آن استفاده از نیروهای « توسعه پایدار اجتماعات شهری » بومی سازی در مقیاس شهری با رویکردی تحت عنوان توانمندی درونزا در شهرها یعنی گروهها و اجتماعات محلی به عنوان سرمایه های اجتماعی مورد توجه قرار گرفت. روش کار در این مقاله بر اساس یافته های میدانی (مصاحبه) به دست آورده شده اند و هدف بررسی پایداری اجتماعی تحلیل جنبه های مختلف آن، شناخت مشکلات بررسی راه حل ها بر اساس نتایج پرسشنامه و مصاحبه در دو زمینه فرهنگی و کالبدی در شهر مورد مطالعه میباشد. در نهایت داده ها را از مصاحبه و پرسشنامه استخراج و به تجزیه و تحلیل آنها به موازات پایداری شهری پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: توسعه پایدار، پایدار اجتماعات شهری، سرمایه اجتماعی، پایداری محلی، قائم شهر.